

γλώσσαν. Μετέδωκεν αὐτῷ καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν Ἑλλάδα.» Ἐφιλέλληνισμοῦ ἀγόμενος ὁ Διδότος ἀπῆλθε κατ' ἄρχας εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς ἀκόλουθος τῆς γαλλικῆς προσθέτιας, ἐπεσκέψθη δὲ μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ μαρκήσιον. «Πιθαίρε τὴν Μικράνιαν.» Έν Κυδωνίαις ἡ διατριβὴ τοῦ ὑπῆρχε μακροτέρα. Εὔρεν ἑκεῖ ἔταιρον ἐλληνοπατέρων, οἵτινες εἶχον συμφωνήσει νῦν διμιλῶς πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐν τῷ ἴδιωτικῷ βίῳ τὴν γλῶσσαν τοῦ Θουκυδίου καὶ τοῦ Σενοφῶντος. «Ἐφερον ἀρχαῖα ὄνοματα Δύτος ὁ Διδότος μετωνυμάσθη Ἀνάχρεσις.» Ἐπανελόντων εἰς Γαλλίαν, ὁ νεαρὸς φιλέλλην ἔρχηματισσον ὑπὸ τὸν Σεπτεμβρίαν γραμματεὺς τοῦ Φιλελληνικοῦ Κομητάτου, διπερ τοσοῦτον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐλληνικοῦ ἀγῶνος, καὶ ὡς τυπογράφος δ' εἰργάσθη διὰ παντοῖον δημοσιεύσεων εἰς ἀναζωτύρησιν τοῦ ὑπέρ τῆς Ἑλλάδος ἐνδιαφέροντος.»

— «Ἡ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ἔθεσεν ἐσχάτων τὴν πραγματείαν τοῦ Παύλου Ζιράρ Περὶ ἀγωγῆς τῶν Ἀθηναίων ἐρήμων.

— «Ἡ Κάρμεν Σύλλογος, ἡ ἐστεμένη ποιήτρια τῆς Ρουμανίας, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ἔρχομένου ἔτους 1887 παραδίδουσα μαθήματα ἐν τοῖς τῶν ἀνωτάτων δημοσίων παρθεναγγείων τοῦ Βουκουρεστίου. Ἡ βασιλίσσα αὕτη, ἡ γνωρίζουσα καλῶς τοὺς κλασσικοὺς συγγραφεῖς ὅλων τῶν ἔθνων, ἐπισκεπτούμενη συχνὰ τὸ ἄνω παρθεναγγείον οὐδέποτε λεμενεῖ εὐγρειστημένη ἐκ τῆς ἐντὸς ἀντῷ διδασκαλίας καὶ τῶν ἀπαντησεων τῶν μαθητριῶν. «Ενεκ τούτου καλοῦσα παρ' ἑαυτῇ πολλὰς τῶν εὐφυεστέρων μαθητριῶν ἔδιδεν εἰς αὐτάς ἰδιωτικὰ μαθήματα νεωτέρας φιλολογίας. Ἐκ τούτου δημοσίου προέκυψαν σκηναὶ ἀντικηλίας καὶ μικροφιλοτιμῶν μεταξὺ τῶν μαθητριῶν, οὕτω δὲ ἡ βασιλίσσα συνεννοθεῖσαν μετὰ τοῦ βασιλέως Κχρόλου ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τούτου ἐν τῷ δημοσίῳ σχολείῳ, ἐν τοῖς δὲ συνεδριάσεις τῶν καθηγητῶν ὥρισεν ἡ ἴδια τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας.

— «Ἐν Κερκύρᾳ τελοῦνται σήμερον τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδράτος τοῦ πρώτου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννου Καποδίστρια. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Κερκύρας ἐφιλοτιμήθηνα καὶ ἡ ἑορτὴ τελεσθῆναι δύσιν οἴνον τοῦ μηχανοπρεπῆς, προσκεκλημένοις δ' εἰς αὐτήν θέλουσι παραστῆ ἀντίπροσωπος τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως δὲ ποστράτηγος κ. Μεταξές, ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν κ. Θεοτόκης ἀντίπρωσεών την Κυρέωνησιν, ἀντίπροσωπος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ἄλλοι πολλοὶ εἰς Ἀθηνῶν. Περιγραφὴν τῆς ἑορτῆς ταῦτης θέλουμεν δημοσιεύειν ἐν προτερεῖ φυλλῷ γεγραμμένην ὑπὸ συνεργάτου ἡδῶν παρασταμένον κατὰ τὴν ἑορτήν.

— «Ὕπὸ τοῦ κ. Ἡλ. Ἀγγελιπούλου, μηχανικοῦ καὶ διπλωματούχου τῆς ἐν Παρισίοις σχολῆς τῶν γεφυροδοποιῶν ἀγγέλεται ἡ ἔκδοσις περιβούκου τῆς μηχανικῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Μηχανικὴ Ἐπιθεώρησις τῆς ευμενεῖ συμπράξει διαφόρων τῶν παρ' ἡμῖν διοικούμενων μηχανικῶν, μεταξὺ τῶν ὑποίων οἱ κ. κ. Ε. Βλαχόπουλος. Δ. Σούτσος Α. Γκοτλάν, Ε. Κελλενέν, Β. Βλάσσης, Μ. Σάλοντα, Λ. Σούλης, Α. Θεοφίλης, Μ. Ρότεζ καλπ. Ἡ «Μηχανικὴ Ἐπιθεώρησις» ἔκδιδομένην ἀπαξ τοῦ μηνὸς θέλει δημοσιεύει οὐ μόνον πραγματείζες διαφόρων μηχανικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ καὶ μελέτας περὶ τῆς ἵσχουσης παρ' ὑμένας νομοθεσίας τῶν δημοσίων ἔργων ἐν σχέσεις πρὸς τὴν τῆς λοιπῆς Ἐύρωπης, τὰς κείμενα τῶν σχετικῶν πρόστις δημόσια ἔργα νόμων καὶ διαταγμάτων, τὰς ἀποφάσεις καὶ γνωμοδοτήσεις τοῦ παρ', ἡμῖν συμβιουσίων τῶν δημοσίων ἔργων, τὰς ἀναγκαῖας εἰδήσεις περὶ τῶν ἔκτελουμένων ἢ εἰς δημοπρασίαν ἐκτιθεμένων ἔργων, διαφόρους στατιστικὰς πληροφορίας, τὰς νεωτερικὰς τῆς ἐπιστήμης προδόσους καὶ καθ' ὅλα εἰπεῖν πᾶν ὅτι ἀνάγεται εἰς τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν μηχανικὴν. Τῆς «Μ. Ἐπιθεωρήσεως», ἡς ἔκαστον φυλλάδιον θὰ ἀποτελήσται ἐκ 24 σελίδων εἰς 400 μέγα σχῆμα, ὅριζεται ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἰς 24 δραχμάς, ἡ δ' ἔξαμηνιατεῖς εἰς 12.»

— Μετὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου τῆς «Ἐστίας» ἀποστέλλεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς Ἀγγελία περὶ τῆς ἑκδόσεως τοῦ Φαντστού, κατ' ἔμμετρον μετάφρασιν τοῦ κ. Γ. Στρατήγη. Τὸ ἔργον τυπωθεὶς λαῖς φιλοκάλων κομεῖται ὑπὸ καλλιτεχνοῦ ἐκαύλλου καὶ εύρισκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Ἐστίας», τιμώμενον δραχ. 5 μέν διὰ τοὺς Ἐλλάδας, καὶ 6 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ.

ΝΙΚΟΛΑΩΣ ΚΑΤΡΑΜΗΣ

πρώην ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου

Τῷ 9 τοῦ μηνὸς τούτου ἀπεβίωσεν ἐν Ζακύνθῳ εἰς τῶν λογιωτέρων ἱεραρχῶν τῆς Ἐλλάδος, ὁ Ν. Κατραμῆς, Ζακύνθιος τὴν πατρίδα, ἐν ἡλικίᾳ 66 ἑτῶν.

Τάς σπουδὰς αὐτοῦ διήνυσεν ἐν τῇ Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ, τῷ πρώτῳ τούτῳ ἰδρύματι τῆς ἀνωτέρας ἐπιστημονικῆς παιδεύσεως τῶν Ἐλλήνων πρὸ τοῦ οὐλαρίου τῆς Ἐλλάδος, ἀκαθούσεις διπλωμάτων τῆς φιλοσοφικῆς καὶ θεολογικῆς σχολῆς. Χειροτονηθεὶς ἱερεὺς ἐδίδαξεν ὡς καθηγητὴς τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἐν τῷ Δυκείῳ Ζακύνθου εἰτά δὲ ἀπεστάλη μετὰ τὴν ἔνωσιν τῷ 1865 εἰς Νεάπολιν ὡς ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας τῶν ἔκει ὅρθιοις τῶν Ἐλλήνων, κατεχομένης τότε ὑπὸ τῶν Οὐντωτῶν, τοὺς δόποις διὰ τὴν δραστηρίοτητος αὐτοῦ πατώθων, ἀποθάλλει, καὶ ἐφημερεύσας μέχρι τοῦ 1868, διετέλεσθεις ὑπὸ τῆς ιερᾶς Συνόδου ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου μετὰ τὴν ἀποθίσιν τοῦ Νικολάου Κοκκίνην ἐχειροτονηθεῖ τῇ 9 Μαΐου 1868.

Ο μακαρίτης Κατραμῆς ἦτο ἀνήρ φιλομαθέστατος, καὶ πολλὰ ἔξειδων ἔργα καὶ λόγους ἐδημοσίευεν καὶ ἀλλα φροντίσματα, ἐπιζητῶν τὸν μόνον διὰ τοῦ παρδεξιότατος καὶ τῆς τυπικῆς ὑπηρεσίας τῆς θετεώς του νὰ ρίνεται ὡφελίμους, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ καλάμου.

Ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ τῶν φιλολογικῶν τὸ σπουδαιότερον είναι τὰ «Φιλολογικὰ ἀνάλεκτα Ζακύνθου», ἔνθι μετὰ φιλοπονίας ἀπεθησαύρισε πολλὰ ἱστορικά περὶ τῆς ἰδιοῦ πατρίδος εἰς διγκῶν τόμον ἐπὶ 488 σελίδων, πρεσβεύτων ὡς σημειοῖς ἐν τῷ προλόγῳ του διὰ πρόπει πνά προηγηθῶσι μονογραφίαι κατὰ τόπους ἱστορικὴν, ὅπως συναρμολογηθῆ ἀκριθῆς κατόπιν καὶ τελείας νεοελληνικὴ ἱστορία.

Ἐν τοῖς φιλολογικοῖς ἀναλέκτοις Ζακύνθου ἐπέραγματεύθη 1) περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Ζακύνθου κατὰ τὴν ΠΓ. Ἐπαναστατευτρίδα, 2) Περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ διακέντων Ζακύνθιων καὶ μή. 3) Περὶ τῶν ἐπὶ παιδείᾳ καὶ τέχνῃ διαπρεψάντων Ζακύνθιων, 4) Περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ εὑρίσκομένων χειρογράφων κωδίκων περὶ τοῦ προλόγῳ του διὰ πρόπει πνά προηγηθῶσι μονογραφίαι καταστημάτων, σεισμῶν κτλ. Τὸ ἔργον τοῦτο κατέτοι οὐχισχοῦ χωλαίνει περὶ τὴν ἱστορικὴν ἀκριθῆς, οὐχὶ ἡτοῖον είναι πολύτιμος συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νήσου Ζακύνθου.

«Ἔτερον ἔργα τοῦ Κατραμῆτος είναι.

«Ἴστορικα διασταχήσεις περὶ τῆς πατρίδος τοῦ Εὐγενίου Βουλγάρων.

«Βίος Οὐγῆνου Φωσκόλου».

«La chiesa Ortodossa» Napoli. 1865.

«Ἡ ἐν Νεάπολι Βασιλικὴ ἐπιστολικὴ καὶ ὁ Φαρνέζιος Ταῦρος,» ὅπερ μετεφράσθη καὶ ἴταλιστι ὑπὸ Ἐρ. Παλούμπου.

«Ἡ ἐν Ζακύνθῳ δημοτικὴ γλώσσα».

Πλὴν τούτων διάφοροι διατριβαὶ αὐτοῦ ἐδημοσιεύθησαν ἐν Παπδώρᾳ.

Κατέλιπε δὲ ἀνέκδοτον ἑέρεαν περὶ Ζακύνθου διατριβὴν, ἀλλ' ἀσθένεια πολυχρόνιος πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀπεμάκρυνεν αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῶν καθηκόντων τῆς ἀσχιστερών την δημοτικήν, καὶ ἀπὸ πάσαν ἄλλην φιλολογικὴν ἐργασίαν μέχρις οὐ ἐπῆλθε τῇ 9 Δεκεμβρίου τὸ μοιράζον τέλος τοῦ σεβῖστου ἀνδρός.

Τὴν ἑπομένην τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ἐξεδόθη ἐν Ζακύνθῳ μυκρὰ βιογραφία τοῦ ιεράρχου ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ λογίου κ. Σπυρίδην. Δὲ Βιάζη, ἐξ ἡς ἐσταχιολογήσαμεν τὸν ἀνωτέρω, ἀποτίνοντος φόρον σεβήσμον εἰς τὴν γεραρχὴν μνήμην τοῦ μεταστάτου λογίου ιεράρχου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«Οδοιπορικαὶ σημειώσεις Μακεδονίας, Ἡπείρου, τρέας ὁροθετικῆς γραμμῆς καὶ θεοσαλίας, συνταχθεῖσαι τῇ ἐντολῇ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου ὑπὸ Νικολάου Θ. Σχινᾶ, ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ, παρὰ τῷ ἐπιτελείῳ τοῦ ἀρχηγείου. Μακεδονίας Τεῦχος Β'.» Εν «Διθνάις, τύποις Messager d' Athènes». 1886. 16ον. σελ. 200—488. Χαρτόδετον, τιμάται δραχ. 2,50. (Εἰς τὸ τεῦ-